

MINDSZENTI LAP

Előfizetési ár:

Egész évre	4 korona
Fél évre	2 korona
Negyed évre	1 korona

Vegyes tartalmu hetilap. Megjelen minden vasárnap.

Szerkesztőség és Kiadóhivatal:

Kossuth Lajos-utca 9. sz., hová a lapot érintő megkeresések intézendők.

Hirdetéseket

és nyílt-téri közleményeket a kiadóhivatal jutányos ár mellett közöl.

A lét problémája.

Megint a pályaválasztás gondja nehezedik a szülőre és gyermeke egyaránt. Az élet egyik legnehezebb problémája a pályaválasztás és aki helyesen oldja meg, az már fél sikert aratott az élet küzdelmeiben. Ugy vagyunk most, hogy egyetlenegy pálya sem kecsegtető arra nézve, aki anyagiakkal kellően fel nem szerelve megy neki az életnek.

Minden téren általános pangás, földműves és földbirtokos, munkás és gyáros, kereskedő és alkalmazottja, ügyvédek, mérnökök, orvosok, mind keservesen küzdenek, míg maguknak egzisztenciát tudnak biztosítani.

A kenyérharc különösen az értelmiségi pályákon egyenesen kétségbeejtő és aki nincs felszerelve elég vastag arcbőrrel és kíméletlen öklökkel, az bizony hátul marad, még ha érdemesebb is az előre törtetőknél.

A szociális nyomorúság minden vonalon érezteti hatását. A nagyobb városokban felette tanulságos alkalmak kínálkoznak arra, megtapasztalni, hogy micsoda küzdelésekben van része egy kezdő ügyvédnek, orvosnak vagy mérnöknek, aki tanulmányaira 20—25 esztendő és sok ezer forintot áldozott. Egyike-másika ez ifju és reményteljes lateinereknek valóságos harcokat kénytelen folytatni a mindennapi betevő falatért. És ha a diplomások is ekként

küzdönek, akkor felesleges volt külön esetelni, hogy a kereskedelmi és ipari pályát kezdők sorsa nem rózsás.

Ezért nem is vagyunk abban a helyzetben, hogy egyik vagy másik pályát a szülők vagy gyermekek különös figyelmébe ajánljuk. Nem sok idő előtt még hasznos szokás volt, hogy a pályaválasztásról cikkezők folyton azt hangoztassák, hogy a lateiner ágak túl vannak zsufolva és azért sokkal jobban teszik a szülők, ha gyermekeikből kereskedőket vagy iparosokat nevelnek. Sajnos, e sorok írója nincs abban a helyzetben, hogy az ipari vagy kereskedelmi pályát a lateiner pálya fölé helyezze, mert az egyik csak olyan kedvezőtlen perspektívát nyújt áldatlan gazdasági helyzetünkben, mint a másik. Nem zenghetjük a régi sablont, hogy sok iparost és kereskedőt e hazának, mert ezen a téren különös jóval senkit nem biztatunk.

Hogyanig vagyunk a lateiner pályákkal is.

Mindennek pedig az a tanulsága, hogy az életbe kikerülő ifju arra a pályára menjen, amelyhez hajlandósága van.

A pályaválasztás szempontját nem befolyásolhatja az a körülmény, hogy az illető pálya túl van-e zsufolva. Mert ez többé-kevésbé mindenütt megvan. Vezető szempont csak az lehet, hogy elég erőt érez-e magában az életbe kilépő ifju arra, hogy a választott pá-

lya követelményeinek megfelelően? Elvégre aki tud és aki akar, az megél minden pályán, ha nem is úgy, ahogy megérdemelné.

Nincs az a verseny és tulprodukción, amely az erőt el tudná zárni az érvényesüléstől. Vezesse a szülőket gyermekeik pályaválasztásánál az a szempont elsősorban, hogy mi akar lenni a gyermek, és azt bírálja meg, hogy testi vagy szellemi képességei megfelelnek-e annak a hivatásnak? Ha úgy találják, hogy igen, akkor föltétlenül hagyják a maga választott uton menni gyermeküket és csak abban az esetben akadályozzák a választott pályára való lépést, ha úgy találják, hogy gyermekük annak nem felel meg.

Gondolják meg a szülők, hogy óriási felelősséget vesznek magukra, amidőn gyermeküknek az egész életre kiható pályaválasztásában önhatalmúlag, a gyermek akaratát ellenére járnak el. Az ilyen szülői erőszakoskodás nem egy sok reménységgel biztató egzisztenciát tett tönkre, nem egy szülőnek okozott szívfájdalmat.

Legyen a gyermek az, ami lenni akar!

Ez a domináló szempont, a többi szempont, mint a pálya tulzsufoltsága, nehézsége és anyagi, erkölcsi előnye, ez mind csak másodsorban jöhet tekintetbe.

Nem üres frázis az, hogy manap-

TÁRCA.

A TACSKÓ.

— Most már elég volt, mert igazán megharagszom — mondta a leány. S már is haragudott. Halvány, finom metszésű arca kigyuladt s szikrázó szemekkel nézett az urakra.

Az urak azonban nem vették komolyan ezt a neheztelést. Még gunyosabban kacagtak s a szemükkel hunyorgattak.

A korcsma hegynek emelkedő udvarán, melyre lépcsőn kellett fölmenni, mert egy színben volt a ház ereszével, mulatoit ez a társaság. Három középkorú, előkelő férfiu, típusai azoknak, akik hivatásból nem házasodnak meg és egyre fokozódó jövedelmüket az élet lehető legtökéletesebb kiélvezésére elköltik. Ruhára, vacsorára, szép szeretőre. A lányon s az előkelő urakon kívül még egy ifju ember ült az asztal mellett. A tacsó, amint itt nevezték. Első éves jogász. Testvéröccse annak az uriembernek, aki a leányt ebbe a társaságba vezette.

Ejfélfelé járt az idő. Rajtuk kívül nem is volt már vendég a virágzó akácok alatt. Az asztalon egy sereg üres és félig üres vörös-boros üveg sorakozott. Nagyon magas fokig emelkedett a hangulat.

A leány lilaszínű könnyű bluzban, bordó kalapban ült az asztalfőn. Finom fehér ujjai

közt idegesen tördelte az asztalon szétszórt száraz kenyérhéjat. Szolid, bájos megjelenésű hölgy volt, egészen fiatal. Felületes szemlélésre tisztességes asszonynak tarthatta volna akárki. Csak gyakorlott szem fedezett föl az ajkain egy kevéssé piros festéket, a szemöldökeinél pedig némi kormozó szemet. Viselkedésében azonban nem volt semmi kivetni való. Most is egy szalon dáma előkelőségével utasította rendre az urakat:

— Maga különösen szégyelhetné magát! — fordult a jobbán ülő gavallérhoz. — Az öccse előtt szégyelje magát! Ilyen beszédek!

S fejével az asztal vége felé intett. Ott ült a tacsó. Az ajkait keményen összeszorítva, sápadt arccal meredt maga elé. Mintha erőszakkal fojtana magába egy nagy belső felindulást.

A leány szomszédja kacagott:

— Hja, a tacsó! Ne bántsd szívem. Az most járja az iskoláit. Noked sem árt, ha okulsz egy kicsit. Megállj, majd monddok egy másik históriát, az még jobb, mint az első!

— El ne mondja, mert itt hagyom magukat!

— Tatata! Nevetni fogsz! Tehát ide figyelj! Volt egyszer egy öreg ur s annak fiatal gazdasszonya volt . . .

A leány haragosan fölugrott:

— Jöjjön, Pista, menjünk!

Az urak harsogó kacagással kísérték őket. A tacsó meg a lány azonban egész komo-

lyan elmentek. Az udvar tulsó oldalán egy rozsanó kuglizó volt. Ennek a felszere alá huzódtak. Egymás mellé telepedtek le. Hallgattak. A lány szinte elveszett egy sark árnyékos foltjában. Kényelmesen elhelyezkedett. Kéjes érzéssel élvezte a beállott csendet és félhomályt. Amikor felnézett, szeme a tacsó izzó pillantásával találkozott. Ez a mohó, szomjas tekintet zavarta egy kissé.

— No, Pista, miért ül ilyen csendesen? Beszéljen valamit!

A tacsóból kitört a visszafojtott indulat:

— Parasztok! Durva parasztok!

— Haragszik rájuk?

— Haragszom.

— Miért?

— Mert bántották magát. Mondja, miért türi? Miért nem hagyja itt őket egészen.

A leány hallgatott. Erre bajos volna felelni. Mondhatta volna, hogy nem hozzájuk, hanem a finom ruhához, a ragyogó gyűrűimhez, a szép lakáshoz ragaszkodom. De ezt nem mondta, csak sóhajtozott s maga elé nézett a semmibe.

— Én nem tudom ezt nézni — folytatta a fiu fokozódó izgalommal. — Ilyen leány, mint maga s azok ott . . . Hagyja itt őket, hagyja el őket örökre!

A leányra különös hatással volt ennek a gyerek-fiunak a szenvedélyes könyörgése.

— Hiszen ha az úgy lehetne — suttogta s a lelke legrejtettebb, legtökösabb zugában megmozdult valami.

ság már nincsenek gyermekek. Tény, hogy a modern élet feltételei, a sajtó általános elterjedtsége és maga az iskola is sokkal korábban érleli meg a zsendülő fiatalságot, mint ez annakelőtte történt. A maturáns ma már ítélni tudás dolgában megközelíti a férfi ítéletét és feltehető róla, hogy tudja már, hogy mit akar. A pályaválasztásnál adjunk inkább neki igazat, mint a szülőnek.

Ujdonságok.

— Személyi hírek. Kádár Szilveszter, községünknek fáradságot nem ismerő, érdemes plebánosa az elmúlt szerdán néhány heti fürdő-kurára a kies fekvésű Pöstyénbe utazott, hogy a folytonos munkában megromgált egészségét helyreállítsa. Őszinte szívből kívánjuk, hogy ujult erővel, testileg-lelkileg felfrissülve térjen vissza körünkbe. — Dr. Sántha Ármin ujvidéki kir. törvényszéki bíró és kedves neje 8 napi itt tartózkodás után tegnap délelőtt hazautaztak. — Bódi János kataszteri főmérnök, megejtven Mindszenten a földméréseket, tegnap Szegvárra utazott.

—Eltávozott káplán. Kubasek József, a mindenki által tisztelt és becsült József káplán, — csütörtökön végleg eltávozott körünkéből. Olaszi-Liszkára utazott szüleihez, honnét néhány heti fürdőzés után aug. hóban elfoglalja állását Ujpesten. Szép hivatás és nagy feladat vár reá ott. Mint a Károlyi-kórház lelkésze: a szomorkodó betegeket vigasztalni, a bűnösöket megtéríteni; mint az állami iskolák hitoktatója: a tudatlanokat tanítani és nevelni szóval az iralmasság gyakorlatát gyakorolni. Nemes ambíciója, eleven észjárása, örökös jókedve felejthetetlen marad községünkben. Távozását mi is fájjaljuk. Lapunknak ügyes tollu, szorgalmas munkatársa volt. Isten áldása kísérje új otthonába.

— Csanytelek új plebánosa. Varga Mihály távozásával, kit tudvalevőleg Kiskunmajsza község választott meg plebánosának, árva maradt a csanyteleki parókia. Gróf Csáky Károly megyés püspök a vallásalap, mint patrónus, illetve ennek képviselőjében a vallás- és közoktatásügyi miniszterrel egyértelműleg Porubszky János berkenyei (Nógrád vm.) plebánosnak adományozta a csanyteleki parókiát. Porubszky csütörtökön vonult be Csanytelekre s hiveinek öröme azonnal elfoglalta új állását és átvette a plébánia vezetését Mersa Imre eddigi adminisztrátortól,

Régi, eltemetett érzés, határozatlan vágy. Egy eltévesztett élet fölött való bánat.

— Láska, — mondta a fölindulástól rekedt hangon a tacsó — én nem régen ismerem magat. De szeretem és meg tudnék halni magáért. Jöjjön velem.

— Ugyan hová? — kérdezte a leány és elmosolyodott.

— Még magam sem tudom. Majd meglátom. Nem vagyok már gyerek. Van érettségi bizonyítványom, csak akad valamilyen állás. A postánál vagy a vasutnál. Vagy segédjegyzőnek megyek el valahová falura. Vegyen a feleségem. Meg tudok keresni annyit, amennyiből megélünk. Meglássa, hogy megkeresek annyit. És boldoggá teszem. A legutkosabb óhaját is kilesem és minden úgy lesz, ahogy maga akarja. No ugy-e, megteszi? Itt hagyja ezeket? Velem jön?

A leány már nem mosolygott. Köny szökött a szemébe, úgy hatott rá ez a zagyva, éretlen beszéd. Mennyi melegség, remény, aranyos ábránd van ennek a fiatal fiúnak a beszédében! . . . Milyen bátorsággal akarna szembe szállni minden bajjal, minden akadályal. Bizonyos anyai gyöngédséggel nyúlt a fiu keze után s arra gondolt, mennyi keserű kudarc szükséges ahhoz, hogy ez a bi-

kit Dorosmára helyezett a megyés főpásztor kápláni minőségben.

— Az italmérési illeték felszólamlási bizottság e hó-9. és 10-dikén tartotta meg a beérkezett föllebbezések fölötti tárgyalását Szentesen, a vármegye székházának nagy termében. Reggeli 8 órától esti 6 óráig ülészeit a bizottság mindkét napon, mert csakis így tárgyalhatta le az értesüléstünk szerint száznál több felszólamlást két nap alatt. Bármint serénykedett a bizottság, azért a mindszenti föllebbezéseket kedvezőtlenül intézte el. Mindszenti italmérő illetve nem lett leszállítva, pedig nálunk éppen nem rózsásak a viszonyok. Mint értesülünk, szerencsésebbek voltak a csongrádiak és szentesiek, akik közül mégis többen részesültek illetve-leszállításban. Egyébként megnyugtató, hogy a jelen volt föllebbezők is elismeréssel nyilatkoznak a bizottság működéséről, amennyiben időt nem kimélve igyekeztek az appellálók indokait meg hányvetni s csak a rendelkezésükre álló adatok szorgos mérlegelése után foglaltak állást valaki előnyére vagy hátrányára.

— A vidéki hírlapírás köréből. A Szentesen megjelent Csongrád megyei Hírlap megszüntetésével a lap kiadója feltámasztotta a pár évvel ezelőtt megszűnt Szentesi Lapot. A lap szerkesztője Sima László, Sima Ferenc volt szentesi képviselő legidősebb fia lett.

— Társas kirándulás. A Mindszenti Polgári Körnek a múlt vasárnap megtartott társas kirándulása várakozáson fölül sikerült. Előtte való napokon borongós volt az időjárás, tartani is lehetett tőle, hogy elrontja a tervezett mulatságot. Ám vasárnapra derült, nyájas képpel virradt a nap s a kör helyiségén kitűzött zászló jelezte, hogy a kirándulás meg lesz tartva. — Delelőtt 10 órakor gyülekezett már az anyási erdő hűsége igyekező közönség a mindszenti nagy révben. 11 órakor indult el a társaság a fürdőháztól két nagy dereglyén, cigányzene kísérete mellett. Délután 3 órakor ismét két nagy dereglye vitte a közönséget. A mindszenti kirándulókhoz csatlakoztak a Sövényháza község területén lakó uradalmi tisztek és családjaik, úgy hogy az összesereglett intelligens szép társaságot bátran lehet 200 főnél többre becsülni. Déli egy órakor halpaprikás mellé ültek a kirándulók. Délután pedig a batyuból szedték elő a családok a magukkal hozott hideg étkeket s részesítették sok jóban egymás ismerőseit. De eléggé igénybe lett véve Goldner Ödön köri vendéglősnek is

zakodó, légvárat építő lélek beletörődjön a lehetőségekkel számító kicsinyes élet örök malmába.

A tacsó megreszketett, mikor a leány kezének az érintését érezte:

— No mondja, hogy igen! Mondja, hogy beleegyezik!

A leány azonban szomorúan felélt:

— Nem! Az lehetetlen!

— Pista! Sári! Hova az ördögbe tünnek ezek!? — hangzott az asztal felől.

— Később maga is mosolyogni fog azon, amit ma este mondott — szölt a lány. — És azt fogja mondani, hogy igazam volt. Jó leány voltam, okos leány voltam.

A tacsó felelni akart, de hang nem jött ki a száján. A leány pedig hirtelen egy forró csókot nyomva az ajkára, felugrott:

— No gyere! Menjünk! Már keresnek!

— Hollá! Éljen! — kiáltották az urak, mikor a lila bluzt s a nyomában botorkáló tacsót meglátták.

— Sári, hallgasd csak! Volt egyszer egy öreg ur s annak egy fiatal gazdasszonya . . .

A leány elmélázó, zavart tekintete, a tacsó biborvörös színe nem tűnt föl senkinek . . .

dúsan fölszerelt élettára. Még fagyaltért se kellett sokat fáradni. Gondoskodott erről is Goldner. A zene pedig szólt egyfolytában. Az egymásnak örülő, valóban válogatott társaság állandóan talált egymás szórakoztatására, mulattatására módot. Délután táncra perdült a fiatalság. Gyalogosan, majdnem alkonyatig érkeztek a mindszentieiek. De ugyanakkor szállingózni kezdtek gyalogosan és kocsin hazafelé is a kevésbé kitartók. Esti 9 órakor még eievenség uralkodott az erdőben. Uralkodott volna talán tovább is. Azonban az ugyanakkor fölkelő hold láttára takarodót fuvatott a rendező-bizottság, deréglyére szölitotta a még együtt volt társaságot s a-lampionokkal földszített hajók rövidesen utnak indultak gyönyörű holdfényenél és ismét zenekísérettel. 10 órakor a kis révnél kötöttek ki a hajók s a kirándulók derült hangulattal gyalogoltak hazáig, megigértetve a rendezőkkel, hogy a kirándulást megismételni fogják a legelső alkalmas időben. Ötlet-szerűleg létesült ez a kis kirándulás, azonban nem csalódunk, ha azt hisszük, hogy az azon részt vevők sokáig kellemesen fognak gondolni az ott eltöltött időre.

— Itt a kánikula. Beköszöntött a kánikula, nagy forróságával. A minapi hatalmas zápornak nyoma sincs, úgy fölszáradt. Kíváncsinos erre figyelemmel lenni, meg hogy minden épkezláb ember az évi kenyérért dolgozik, távol falujától. A szabályrendelet kötelezővé teszi mindenkinek, de ha ez nem volna is, saját érdekében cselekszik mindenki, ha minden fölösleges edényét, de legalább egyet a kutnál vízzel teli tart. Mert az ördöggel a vörös kakas sem alszik és sokszor nagyon kevés viz nagy bajt megelőzött, ha kéznél volt.

— Komp-engedélyezés. Törvény szerint a századok óta birt komp- illetve révjogokat is időnkint föl kell ujítani, illetve a változásokat a vizi-könyvbe bejegyeztetni. Így történik, hogy a Pallavicini-uradalom is folyamodott a mindszenti kis révnek, illetve anyási révnek további engedélyezéseért. Az engedélyezési tárgyalást az alispán e hó 18-dikára hívta össze Mindszent község házához, meghíván reá ugy községünket, mint a jelenlegi kompbérlőt, valamint az összes érdekelteket. Akik a tul a tiszai volt Lichtenberger-féle bérléteből kisbérlők bérletet kapni remélnek, azt vélik, hogy ugyanezen tárgyalásnál tétetik intézkedés a régi kompforgalomnak följújtására vonatkozólag is. Majd elvállik.

— Epizód az arató-sztrájból. Találkozik János bácsi a tegnapi hetivásáron egy ismerős menyecskevel.

— Hová mén, Judí — kérdi a gazda.

— Izenni akarok Mihály gazdának — feleli Judí.

— Mit lelkem, hátha átadhatom neki én is.

— Hát azt, hogy nem vágjuk le neki a gabonáját ugy, ahol elvállaltuk, hanem adjon javitást.

— Mikor vállalták föl?

— A héten.

— Láttatok akkor a gabonát?

— Láttuk hát.

— Rosszabb lett azóta?

— Nem a'!

— Hát akkor miért nem vágjátok?

— Mert nem lehet.

— No jól van, Judí. De most honnan jösz?

— A mezőről, bátyám.

— Hát az urad hol van?

— Az is haza jött.

— Azután mit csináltok ma itthon?

— Majd csak eltelik a nap.

— Mennyiért vállaltátok el a vágást?

— Öt forintért láncát.

— Aztán le birtatok volna vágni egy jáncot, ha vágatok volna?

— Megegne. Le hát.

— Hát aztán mi javítást akartok kérni?

— Ötven krajcárt láncán.

— Nagy csacsik vagytok ti lelkeim, az uraddal együtt, azt mondom. Hiszen akkor jobb lett volna vágni, mint haza jönni.

— Már miért?

— Hát csak azért, mert az ötven krajcár miatt ebben a drága időben öt forintot szalajtottatok el, aztán meglehet, a többit is elszalajtjátok, ha más vágja le.

— Nem ért kend ahhoz, János bátyám.

— Már az igaz. De ti is keveset.

Tessék itt kiokosodni, amikor ekkora a magyar virtus.

Nem-e ez volt a jellege az egész arató-sztrájkoknak?!

Nem-e mondva volt csinálva?

— Áldásos eső ereszkedett le folyó hó 11-én Mindszent és Hódmező-Vásárhely határára. A kapás növények, amelyek már erősen érezték az eső hiányát, felüdültek, megifjohodtak utána. Mondják ugyan a gazdák, hogy nem ártott volna, ha egyik fele az esőnek két hét múlva jött volna, de ha már megjött két héttel előbb, jobb volt a bizonyos ennyi, mint a bizonytalan két hét múlva, mert a soknak látszó — azt mondják 65 milliméternyi csapadék semminek sem ártott meg. Remélni lehet, hogy a mindszenti határban ez évben nem lesz panasz sem a kukorica- sem a krumpli-termésre. Adja Isten, hogy ebbeli reménységünkben ne csalatkozzunk!

— Áttért a zsidó hitre. Volkman János bajai bádósszegéd beleszeretett egy szegény zsidó lányba és megkérte feleségül. A leány is szívesen ment volna Volkmanhoz, de egyházi áldás nélkül nem akar házasságot kötni, még kevésbé akarta ősi vallását elhagyni. A fiatal ember nem akart szerelméről lemondani és így elhatározta, hogy áttér a zsidó hitre. Az áttérés megtörtént és így boldogságuknak most már mi sem állja útját.

— Ujabb sztrájk-hírek. Hogyan? Hiszen előző számunkban már megirtuk, hogy sztrájk után vagyunk. Híradásunk — úgy látszik — kissé korai volt és sehogysem tetszett a tótoknak. Már t. i. azoknak, kik a mágocsi uradalomban aratnak. Ugy gondolták, ha szabad a magyaroknak sztrájkolni, miért ne volna szabad nekik is! Ugy is lett. A múlt szombaton letették a kaszát és kimondták a sztrájkot. Hétfőn Gyárfás Géza tb. főszolgabíró magyarázta meg a tótoknak — magyarul, hogy vagy aratnak, vagy dutyiba jutnak. Jónak látták az előbbi választani.

Sváb Sándor fábiáni birtokán is sztrájkba lépett hétfőn 32 aratórészes. A birtokon Mindszentről, Szentesről, Szarvasról és Csongrádról, 4 bandában voltak a részesek alkalmazva, akik egy hét előtt annál több kedvvel kezdték meg a munkát, merthogy a tulajdonos önként fölemelte kezdetűl a járandóságukat s emellett segédmunkaerőt is adott önként melléjük, hogy gyorsabban haladhasanak. A szarvasi részesek csoportja is, ahogy szombaton este tisztálkodni haza ment, vasárnap este visszatért a majorba, hétfőn azonban a munkatérén kijelentették, hogy nem fognak addig kaszát, míg a birtokos tizede helyett kilencedét nem adja nekik a termésnek és ezenfelül a hordásért két korona napszámot. E teljesíthetetlen kívánság folytán Sváb Sándor jelentésére, Mindszentről a helyszínére utazott Gyárfás Géza tb. főszolgabíró 4 csendőrrel s miután kérésére sem álltak munkába, el is ítélte a szerződészegőket 20—20 napi elzárásra és be is kísérte őket Szentesre. Itt Spalla csendőrszázados, Szluha csendőrfőhadnagy, Zombory és

Katkics bírók újból kérelték a részeseket, de mert ez is hasztalan volt, végrehajtva az ítéletet, elzárták őket. Egy éjszakai fogház aztán kijózanította az ellenszegülőket és másnap békésen munkába álltak ismét.

A szegvári határban, Tételháton is volt sztrájk a napokban, de itt sikerült a békés megoldás. — Még a kisgazdák is megérezték az idén a sztrájk-mánia káros hatását. Többek között, — mint értesültünk, — Gál Samu mindszenti gazda aratói szintén sztrájkoltak. Erre napszámokat fogadott, de azok is otthagyták. Majd aratógépet hozatott drága pénzen, azonban szakértőt nem küldtek és így nem tudnak vele boldogulni. Miért is kénytelen volt újabb napszámok után nézni. Átment tehát Szegvárra, hol 8 koronát, majd Szentesre, hol 12 koronát kértek az elvtársak naponta. Most Gál Samu gabonája áll rendületlenül és ő maga is tehetetlenül. Azt is szidja, aki a sztrájkot kitalálta!

— Olcsó a barack. A kajszinbarack-termelők az idén nagyon kevés hasznát vesznek a barack-termésnek, még pedig azért, mert a barackot ezidő szerint 6—8 fillérért veszik át, tehát jóformán a barackszedésért fizetendő napszámot sem kapják meg. Hogy ilyen potom áron kel a barack, annak legfőbb oka az orosz forradalom. Tudvalevőleg megyéinkből a barackot, de a többi gyümölcsöt Oroszországba szállítják, Oroszországbao pedig ma másforma barackokkal kereskednek. Ma a zsarnokság koponyáját barackolja az orosz nép és kívánjuk, hogy a barackszüret jól sikerüljön. A másik oka pedig a gyümölcs olcsóságának az, hogy a magyar terményeket az osztrák sógorék nem igen kedvelik és inkább fogyasztják a kvarglit, meg a virstlit, mint a barackot.

— Gyilkosság Sándorfalván. Rózsa Pál és Rózsa József sándorfalvi iparoslegények e hó 13-án délután nyílt utcán megtámadták a község egyik törekvő iparosát. Renon borbély a dulakodókat szét akarta választani. Amint a borbély közéjük lépett, Rózsaék revolvert rántottak és egy-egy golyót lőttek Renonba, aki néhány perc alatt meghalt. A gyilkos legényeket letartóztatták.

— Erényes történet. Egy tanyai legény katonasor előtt nősült. Elvett egy gyönyörű szép horvát leányzót. A fészekrakás után a legényt besorozták és elvitték a meszes hegyek közé három esztendőre. Az asszony otthon maradt egyedül.

A minap meglátja a barátunk. Két pirinkó gyerekkel sétál.

Megszólítja:

— Kié ez a két gyerek, Maris?

— Az enyimek.

— Hm. Hiszen — nincs itthon az urad. Maris váliat von:

— Nincs. De ír néha!

— Életmentő anya. E hó 8-án délelőtt velőtrázó jalkiáltások vonták magukra a tiszai fürdőben időzők figyelmét. S rohant tőle telhetőleg mindenki — férfi és nő — a fürdő alsó végéhez, ahonnan a rémkiáltás hallatszott. Mi azonban odaértek, már csak egy kétségbeesett ábrázatu asszonyt találtak, aki agyonázott gyermekét ajnározta, élesztgette. Az asszony Kovács Sándorné volt, a gyermek pedig 3 éves leánykája, akit játszótársai oly szerencsétlenül löktek meg a fürdő külső járóján, hogy a szabad Tiszába esett. Az ezen oldalon ugyis nagyobb sebességű folyó magával sodorta a csöpp teremtet. A fürdő ruhatárában gyanútlanul foglalatokodó anyát a vízbe bukott Etelka pajtásai értesítették az esetről, aki kétségbeesve rohant egyetlen gyermeke után. Szerencsére, ezuttal is bebizonyult, hogy ahol a legnagyobb baj van, ott a jó Isten legközelebb. A vasárnapi kirándulás alkalmára a fürdő alatt volt össz-

pontosítva négy nagy dereglye. A gyermeket az ár azok felé vitte. Már-már elhaladt mellettük az alámerülés ellen kézzel-lábbal küzdő apróság, amikor a dereglyéken gondolatsebessen végigrohanó anya még idejében utána kaphatott s a halál torkából kimenthette majd-majd elveszettnek hitt gyermekét. Toll nem írhatja le a gyermeke után rohanó anya kétségbeesését, de nem írhatja le a könnyektől elárasztott arcáról visszatükröződő örömet sem. Mikor a kis apróság egy kissé magához tért, kíváncsian kérdezte meg anyjától:

— Ugy-e, édes anyám, most már nem „döglök“ meg?

Tudni kell, hogy Kovács Sándoréknak, akik azelőtt fuvarozni szoktak, az elmúlt télen a Tiszába fult két lovuk. A kis lányka élénken emlékezett a családot sujtó ezen esetre s aziránt érdeklődött, hogy most már, amikor a Tiszából ki lett mentve, valóban élve marad-e szegényke? Valóban megható volt nézni az anyai szeretet oly élénk megnyilvánulását, amelylyel tudára akarta adni gyermekeinek a szülő, hogy igenis megmarad az élet számára s ezután még jobban fogja magzatját szeretni. Bizony sok anya tanulhatna tőle gyermeke iránt való szeretetét, amidőn — fájdalom — lépten-nyomon lehet hallani tőlük olyan nyilatkozatot: „bárcsak elvenné az Isten!“ Pedig amely családi félszektől hiányzik a gyermek, oda az igazi boldogság sugarából csak kevés jut.

— Az új egyenruha. Nemsokára új egyenruhát kapnak a magyar gyalogezeredek. Most kísérleteznek az új egyenruhával a közölsvári ezred egy századánál és ha a kísérlet sikerül, akkor az összes ezredeket ezzel szerelik fel. Régen észrevették ugyanis a hadsereg intézői, hogy a mostani kék egyenruha igen alkalmas célpontul szolgál az ellenséges fegyvereknek, mert nem olvad bele a természet képébe s a bőrkök, fák közt már távolról kivehető mozgó vagy álló sötét pont, különösen ha a század tűzvonásban áll vagy fekszik. Lőtávolból kivehető és szemmel kísérhető minden mozdulata. Eppen ezért egy olyan ruhaszövetet akarnak egyenruhául alkalmazni, melynek színe könnyen beleolvadjon a természet zöld, vagy a rög távolról szürkének látszó színébe. Az új egyenruha színe részben hasonlít a pékek szürke ruházatához, csak más árnyalatú, melyet határozott színt jelző szóval megnevezni nem lehet. Szürkés is, zöldes is és inkább a távolság szerint változik színhatásra. Azonkívül rendkívül könnyű és tartós, erős nyári szövet. De kényelem tekintetében is változtatnak a mostani egyenruha szabásán. A közember gallérja alacsony, ami a nyári melegben fölötte előnyös. Az altiszteknél történik a legnagyobb változás, amennyiben a kabát gallérja rendes lehajtott kabátgallér formájú és arra van felvarrva a csillag, éppen úgy, mint a tengerészeknél. Az inggallér azonban fekete szövetre huzva tovább is megmarad.

— Gyilkosság. A csongrádi homoki kápolna bucsuja alkalmával Antal Pál 25 éves legény összeszóllalkozott Deák Imre és Kaciba János nevű pajtásaival, akik leszúrták. Antal Pál a helyszínen szörnyet halt. A gyilkos legényeket elfogták és nem is tagadják véres tettüket.

— Víz a kutyáknak! Az országos állatvédő egyesület ezen a címen sok ezer fölhívást bocsátott ki és arra figyelmezteti az országot, hogy a kutyáról mindenki gondoskodjék és adjon neki vizet, mert a vézettséget többnyire a kutya szomjúsága okozza. A fölhívás így szól: Víz a kutyáknak! Ezen felhívás minden kutyatulajdonosnak szól. Tudvalevő, hogy a kutya nem izzad a bőrén át, hanem a nagy hőségben gyorsan kell lélegeznie. A tudónek eme gyors működése természetesen nagyon hamar kiszáritja a gégét és nagy szomjúságot von

maga után. Töltsünk tehát napjában többször friss vizet a kutyának, mert ezt nemcsak az állat egészsége kívánja így, hanem az ember biztonsága is. Mert tény, hogy a veszettség többnyire a víznek nélkülözéséből keletkezik.

— Pázsit ur. Pázsit Antalnak szép neve van. Szegvárra való, foglalkozására nézve napszámos volna, de nem dolgozik, hanem Mindszentre és a szomszédos városokba jár koldulni. Sokszor megcsipték már, le is zárták, de úgy látszik nem fog rajta. Most ismét kolduláson érték Vásárhelyen, amiért 10 napi elzárást mért rá a bíró.

Felelős szerkesztő és kiadótulajdonos:
OLOSKAI HORVÁTH ANTAL

Horváth A. könyv- és műnyomdája, 1906.

Eladó ház.

A Szabadság-utca 757. számú ház, mely a Nagy-gőzmalom mellett van, és melyben több, mint 25 éven át vegyeskereskedés volt, szabad kézből, örök áron eladó. Értekezhetni a fenti szám alatt Dékány Zoltánnál.

Fényképező gépet

mielőtt venne, kérjen ajánlatot tőlem.

Elsőrangú fényképezési lemezek és vegyszerek állandóan raktáron
Horváth Antal, Mindszent

Eladó kocsis.

Egy használt, de jó karban levő erős ígás kocsis és két lóhoz való majdnem új szerszám, jutányos áron eladó. Cim a kiadóhivatalban.

Dohányzóknak

fontos!

hogy az alábbi szivarkahüvelyeket használják, melyek elsőrangú gyártmányok és az egészségre ártalmatlanok

DIVA „TURUL“ JANINA
PRESIDENT HAVANA
RIS ABADIE CARTOUCHÉ
YILDIZ VERGÉ

Kaphatók Mindszentben egyedül:

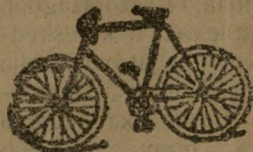
Horváth Antal

papir- és írószer-kereskedésében.

Fenti cigarettahüvelyek 2-ös, 3-as és 4-es számban is raktáron vannak, ugyancsak a hozzávaló szivarkatöltő gépek is, melyek darabonként 20 fillérért beszerezhetők.

CLAYTON & SHUTTLEWORTH
Budapest, Váci-körút 68,
által a legjutányosabb árak mellett ajánlatnak:
Locomobil és gőzcséplőgépek,
szalmakazalozók, járgány-öséplőgépek, lóhere-öséplők, tisztító-rosták, konkolyozók, kaszáló- és aratógépek, szénagyűjtők, boronák, sorvetőgépek, Planet Jr. kapálók, szeeszkavágók, répvágók, kukorica-morzsolók, darálók, őrlőmalmok, egyetemes acél-ekék, 2- és 3-vasu ekék és minden egyéb gazdasági gépek.

Kerékpár-alkatrészeket

az egész világon létező bármiféle kerékpárokhoz, külső és belső gumikat, lámpákat, osengőket, láncokat, fogaskereket, pedálokat, osészetket, kónuszokat stb. Ausztria-Magyarországban elért legnagyobb forgalmunk és így óriási vételeink folytán a gyáraknál rendkívül lenyomott, igen olcsó áraink következtében

30 százalék árleszállítással

szállítunk vidékre és bárhova. A világhírű angol Helical-Premier- és The Champion-kerékpárokat minden árfőtemelés nélkül, szigorúan az eredeti gyári árakon, havi 12 és 16 koronás részletre szállítjuk.

Elsőrendű Singer varrógépeket nagybani gyári áron 75 koronától feljebb havi 8-10 korona részletre adjuk. Használt gépeket előnyösen becsereélünk.

LÁNG JAKAB ÉS FIA

kerékpár- és varrógép-nagykereskedők
Ausztria-Magyarország legnagyobb, legrégebbi és legmegbízhatóbb kerékpárraktára

Budapest, VIII. ker., József-körút 41.

Fióközletek:

Baross-tér 4. és Budán II., Zsigmond-utca 9.

Nagy árjegyzék 1000 képpel ingyen és bérmentve.

Saját szakértői javítóműhelyek.

Fenti cég által szállított varrógép bármikor megtekinthető lapunk kiadóhivatalában.

34-80

Nyári mulató.

A nagyérdemű közönség szives tudomására adom, hogy ujonan készített, acetilénrel világított

nyári kertemben

ma, vasárnap délután 5 órakor

a mindszenti első zenekar fog játszani.

Szolid és házias, melyen családjával bárki résztvehet.

Nyári szezonban minden vasárnap délután zene.

Jó konyháról és italokról gondoskodva lesz.

Számos látogatásért esd

mély tisztelettel

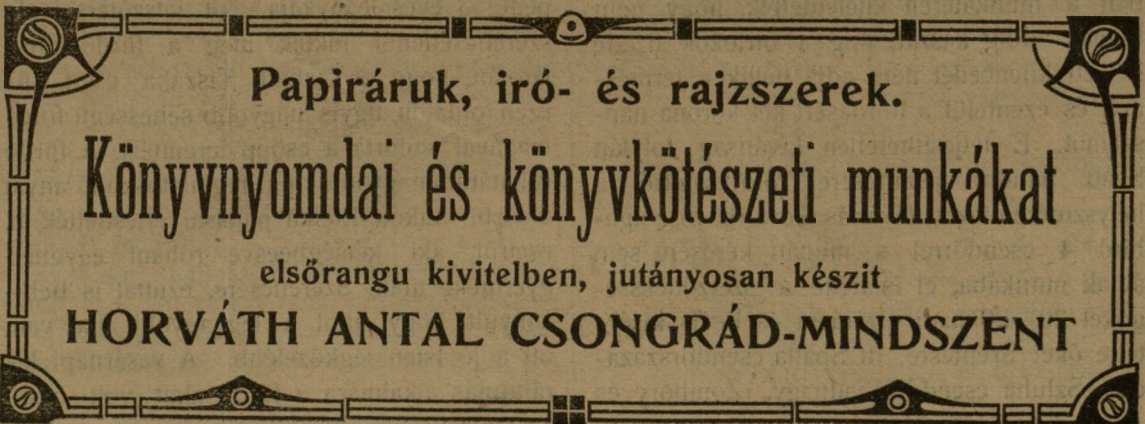
Goldner Ödön

vendéglős.

A mélyentisztelt fürdőző közönség figyeimét egyben fölhívom arra, hogy naponta a fürdőházhoz kijáró társaskocsimra már most úgy a fürdő-szezon tartamára, valamint havi bérlet-jegyek válthatók.

Tájékozássul megjegyzem, hogy szezon-jegyeknél a bérösszeg sokkal olcsóbb.

6

Papíráruk, író- és rajzszerkek.
Könyvnyomdai és könyvkötészeti munkákat
elsőrangú kivitelben, jutányosan készít
HORVÁTH ANTAL CSONGRÁD-MINDSZENT